

Observera: Divine Truth Ltd och God's Way of Love Organisation har ett urvalsprogram för volontärer som vill arbeta med att sprida och leva enligt Guds sanningar. Då ingen svensktalande person ännu har godkänts som volontär (enligt kriterierna som finns på engelska här: <https://blog.godsway.net/2018/03/16/volunteer-selection-project-whats-it-all-about/>), så har heller inte någon av de svenska översättningarna kunnat godkännas som tillräckligt korrekta för att Divine Truth Ltd ska kunna garantera deras tillförlitlighet.

Med andra ord kan min och andra frivilliga översättares förståelse av originaltexterna fortfarande innebära att översättningarna inte med precision förmedlar det som Jesus, Maria Magdalena och övriga som representeras i texterna ursprungligen avser med det som sägs och skrivs i dessa.

Ursprunglig nedladdningskälla för detta dokument: divinetruth-svenska.se

Jesus livshistoria & dagbok

*Person under det första seklet: **Jesus från Bibeln (Yeshua ben Yosef)***

*Modern person: **Alan John Miller (AJ)***

*Plats: **Victor Harbor, South Australia, Australien***

*Datum: **11 februari 2006***

Minnen från min tidiga barndom under det första seklet

Mina vänner som söker Guds kärlek,

ni och jag är desamma. Vår himmelska Far har skapat oss båda som en halva av en komplett själ, där var och en av de själarna är unik i sin potential och, väl inkarnerad, i sin individualitet. På det viset är ni och jag verkligen bröder och systrar från samma Förälder. Och eftersom vår Förälder är god och älskar oss med Sin kompletta själ, så är Han inte partisk mot något av Sina barn, och ger Sin kärlek till var och en som ber om den.

Amon och Aman

Men vår Skapare behövde välja en av själarna som blev det första människoparet, så Han valde Amon och Aman, och de blev våra första föräldrar, nu vida kända som Adam och Eva. När Amon och Aman syndade mot den Helige ande, och därigenom förhindrade Guds kärlek från att komma in i deras själ och omvandla dem till ett av Faderns gudomliga barn, så tilldelade de också människorasen arvet av en disharmoni med Gud, vilket är smärta och lidande, och potentiellt en ännu större disharmoni.

Beslutet som togs av Amon och Aman lyfte också en fråga som fram till min ankomst inte hade besvarats, och det var: ”Skulle en person som är en perfekt människa som det första människoparet som skapades kunna ta möjligheten de hade vänt sig från och kunna bli eniga med Gud i Hans kärlek medan han eller hon lever på Jorden? Ni förstår, något som ni kanske inte har funderat över i det här; det fanns redan många andemänniskor i de andliga himlarna som var i den perfekta, naturliga människans tillstånd, som levde i det andliga rikets 6:e sfär.

Så varför fokuserade Gud sin avsikt på Jorden, och gjorde en person på Jorden till den perfekta naturliga människan, när en sådan person redan fanns i andevärldens himlar som Han kunde utbilda och ge Sin kärlek till? Jag låter er fundera över det här, och vid ett senare tillfälle i kommande meddelanden så kommer jag svara, eftersom svaren gör många olika uttalanden om vår himmelske Fader, och vikten av vårt liv här i själens barnrum, det materiella universumet.

Så, vår Far beslöt sig för att välja ett annat av Sina barn, en själ, vars ena halva Han kunde överföra sin Helige ande till efter födelsen, och genom att göra det kunde han göra dem till den perfekta, naturliga människan, och ge dem samma möjlighet som Amon och Aman förlorade. Han kunde lika gärna ha valt ett kvinnligt barn som ett manligt barn, och Han kunde lika lätt ha valt dig, som Han valde mig. Men historien visar att Han valde den själ som jag var den ena halvan av, och den halva som inkarnerade i en manlig form, på grund av de uppenbara problem som hade blivit följden av att ha valt den kvinnliga halvan i det första seklets miljö med sexuell chauvinism.

Vår Far hade många orsaker att göra det, varav en var att i Sin kärlek ville Han att åtminstone några av Hans barn skulle få möjligheten som våra första föräldrar förlorade, att uppleva den överlägsna välsignelse som kommer från att vara enig med Honom. Han ville att åtminstone några av Hans barn, med utgångspunkt i deras egen fria vilja, skulle välja en kärleksfull relation med Sin far, och verkligen förstå vad Hans kärlek innebär.

Min födelse

Så jag föddes, som det förutsagts av de hebreiska profeterna, och många andra medier från olika nationaliteter utöver Abrahams ättlingar, och min himmelske Fader överförde Sin Helige ande till mig i den omfattning som behövdes för att jag skulle födas utan synd, det vill säga utan orsakerna till synd som följer av de emotionella och icke-perfekta fysiska intrycken från förfäder som levde i synd. Jag avlades inte med den Helige anden vid tiden för befruktningen, eftersom jag avlades så som en person vanligen avlas, kort efter att mina föräldrar Maria och Josef gifte sig.

Men när jag föddes tog min himmelske Fader bort alla orsaker till synd från mig, och det är den enda skillnaden mellan mig och er, och den enda gången som vår Fader någonsin ska behöva göra en sådan sak, det vill säga ta bort orsakerna till synd från ett barn som just fötts.

Men jag blev förstas inte medveten om detta faktum förrän långt senare, och om det inte hade varit för besöket av de tre vise männen, astrologer, så skulle inte ens mina föräldrar ha haft en mental medvetenhet om att jag var Messias. Men, som meddelandena från herr Padgett och doktor Samuels föreslår, de gjorde besöket, och besöket fick min far Josef att tänka på Messias och möjligheten att jag var en sådan (jag föreslår att ni läser de meddelandena, och meddelandena från Judas om ni skulle vilja ha mer detaljer om ämnen som rör min födelse). Mina föräldrars mentala uppfattning om Messias och vår Fars uppfattning om Messias var förstas enormt olika, och skulle förbli olika fram till tiden efter min egen död.

Mina tidigaste minnen

Som för de flesta barn så är mina tidigaste minnen bara känslomässiga. Jag kände mig älskad och uppskattad av min mor Maria. Jag kände hennes egna känslor av rädsla och sorg när hon lämnade sitt hem för att resa. Brådskan hos min far Josef när han skyndade sig att få iväg oss från Betlehem. Jag tvekar på om jag någonsin kommer få minnen från de här händelserna, eftersom de bara är känslomässiga intryck som alla barn, även de i livmodern, känner från sina föräldrar i olika stunder.

Mina tidigaste minnen handlar om att jag leker tyst, känner av andras känslor men förstas dem inte, och senare börjar jag samtala med min barndomsvän, min Far som jag på den tiden bara kände som min "vän" som jag kände var hos mig. Mina föräldrar var förstas lite förvirrade över mitt beteende, eftersom jag pratade öppet med min "vän", småpratade, till synes för mig själv, uppenbart för alla som lyssnade, men till en början omedvetna om sina egna känslor och tankar om mitt beteende, för någon annan som jag, som de sade, "fantiserade om" var hos mig.

Jag var lycklig för det mesta, och den enda gången jag inte var det var när känslor av ilska, sorg, avundsjuka eller andra sådana känslor strömmade ut ur dem, och jag kunde känna deras energi och grät i min förvirring. Jag var väldigt varsam, och även i unga år minns jag att min far Josef var bekymrad över den person jag verkade vara. När jag var gammal nog att förstas vad det innebar att folk pratade om mig, så hörde jag min far uttrycka sina bekymmer för min mor, över min känsliga natur, min mjuka personlighet, att jag pratade med min fantasivän, skattet från hans vänner när de kom för att besöka honom om de här sakerna, och så vidare. Min mor Maria tystade honom så gott hon kunde, och sade att jag skulle växa upp och inte längre göra de här sakerna. På grund av skattet och nedlåtandet från andra så lärde jag mig snabbt att prata med min "vän" i tysthet, eftersom det verkade störa dem att jag gjorde det öppet.

Men jag var lite förvirrad över detta. Jag tänkte ofta att alla andra kände samma som jag, och det var inte förrän jag var runt 7 år som jag insåg att väldigt få personer verkade känna samma sak, och jag kunde inte förstas varför det var så. Jag visste att min far kände att jag var Messias, men eftersom jag inte kände det själv, så tänkte jag sällan på att jag skulle vara Messias förutom i samtal som min far tog upp. Dessutom var jag fortfarande ett barn, ett barn i en medelklassfamilj av judisk härkomst i Egypten, med många av barnets önskan om att leka, undersöka, lära sig, förundras, skratta, sjunga, dansa och ha roligt.

Även om jag ofta var allvarlig och noggrann när jag lyssnade på samtal om religion och Gud, så kände jag bara på det viset på grund av mina känslor av fascination, snarare än att jag förstod vad som senare skulle bli min roll.

Jag kunde prata om mina känslor med min mor ibland, och frågade henne hur hon kände inför allt, för jag var intresserad av att veta hur andra personer än jag själv kände, och sedan försökte jag berätta för henne hur jag kände.

Hon trodde förstas att hon förstod, men kunde egentligen inte förstas, men hon älskade min varsamma personlighet och min känslighet, och hur jag ville hjälpa till att göra hennes liv lättare med 5 barn, och gravid med det 6:e. Hon tyckte inte att jag var annorlunda mot andra barn, förutom min känslighet och min önskan om att höra saker som hörde samman med Gud, och även om jag kunde se att jag inte delade andra barns glädjeämnen, så såg jag inte på mig själv som unik eller speciell på något vis, jag följde bara mitt hjärta i det jag ville göra, och för det mesta lät mina föräldrar mig göra det.

Jag försökte så mycket jag kunde med allting. I skolan, i hemmet, när jag lyssnade på de religiösa instruktioner jag fick, både från min far och mina lärare, så studerade jag allting noga, och lyssnade alltid på den lilla rösten inom mig från min vän, som jag hade lärt mig att lita mer på än vad jag litade på någon annan. Mina handlingar tolkades ofta som självrättfärdiga, skenheliga eller som att jag framhävde mig, och ju mer jag försökte behaga andra, desto mer verkade jag få ta emot kritik. Jag skrattade mycket och tillbringade tid med att leka med andra barn, eftersom leken alltid var interaktiv. Men ibland så kände jag mig lite udda även då, eftersom jag inte ville ge mig in i lekar som ledde till att någon skadades, och jag var rädd för tendensen till våld och ilska.

Min far, Josef, som märkte att jag var obenägen att slåss och försvara mig var väldigt bekymrad, och även om han fortfarande trodde att jag var Messias som skulle befria judarna från förtrycket, så var han väldigt bekymrad över hur jag skulle kunna lära mig att bli en kung när jag inte hade mage nog att slåss.

Min mor ville bara låta mig vara ett barn, eftersom för henne, även om jag var känslig och varsam, så visste jag att hon kände att jag hade en god natur, och hon var stolt över mig utan att helt förstå varför jag var som jag var.

Min tid i ensamhet

Jag började tillbringa tid i ensamhet, eftersom jag märkte att under tiden då jag var ensam så lärde jag mig mest, eftersom min ”vän”, som jag vid det här laget trodde var Gud, kunde ”berätta” saker för mig, och jag lärde mig så mycket. Jag älskade tiden med Honom, och varje stund jag fick möjligheten till det så utforskade jag landsbygden i stadens utkanter. Det var ganska säkert. Det fanns en stor judisk befolkning i Egypten där jag bodde, så som Judas nämnde i sina meddelanden, och det var relativt fridfullt där. Livet var en upptäcktsfärd, och när jag var på landet kunde jag känna och uppleva utan dömandet.

Under tiden då jag var ensam kunde jag förstå saker om skapelsen, och de sakerna sade mig saker om min Gud. Med hjälp av den metoden gjorde jag jämförelser. Jag kunde se variationer i allting, fåglarna, djuren, blommorna, träden, allt. Jag undrade vad det sade mig om min Gud. Jag kunde också se hur de alla, när de lämnades ifred av människor, fungerade i harmoni. Jag jämförde sedan det här med vad människorna gjorde, de skapade så mycket disharmoni, och jag undrade över och pratade med min Far om det.

Jag lade också märke till matematiken i skapelsen, något som sällan lärs ut i skolorna idag, och kunde se de många mönstren som var resultatet av den praktiska tillämpningen av matematiken. Jag började älska hur saker fungerade, och i synnerhet ekorelationerna mellan vår Faders skapelser. Jag gjorde mina egna små experiment, och jag var full av information som jag kunde ge alla som lyssnade på mig när jag kom tillbaka hem, full till brädden av entusiasm som få andra verkade dela med mig.

Jag kunde känna intrycken från känslor, och till en början visste jag inte det jag senare kom att inse, att de kom från andevärlden, personer som har levt tidigare, precis som många barn i moderna tider kan känna och se samma sak, så jag insåg att det fanns en existens av liv bortom det materiella, och jag ägnade mycket tid åt att försöka känna intrycken av energi som omgav naturliga platser och träd, och jag pratade med min Far om det. Jag lärde mig att känna igen min Fars känslor, och använde sedan dem som en vägledning när jag lärde mig om alla de här områdena.

Min skolgång

Jag fick en normal skolgång för en jude i Egypten, vilket var mer än jag hade fått i Nasaret, för judar som togs bort från hemlandet tillbringade ofta mycket av sin tid med minnen från det de förlorat, och var ofta mer fromma och värdsamma över sin egen historia, och därmed ville de ha en bättre och mer grundlig utbildning åt sina egna barn. Det var en liberal judendom, som Judas uttryckte det. De var ofta väldigt bekymrade över förlusten av sin religiösa historia, det som idag skulle benämnas som den kulturella förlusten. Det mesta av vår skolgång handlade om religiös utbildning, studier av och läsande av Talmud, Psalmerna och de profetiska verken, så medan vi fick en medvetenhet om vårt religiösa arv så fick vi också vår utbildning. Min far Josef kände att min utbildning var viktig, så han fortsatte med det när jag var med honom.

Det mesta av det ansågs av mina klasskamrater som grundligt tråkigt med de här historiska reflektionerna, och likt många barn idag så föredrog de möjligheten till underhållning utomhus i instruktionerna. Eftersom jag tyckte om att lyssna och lära och mitt intresse för de här sakerna var ivrigt, så plockades jag ofta ut och gavs mer arbete att göra, vilket jag satte stort värde på. Så till och med när jag var liten lärde jag mig att läsa de heliga skrifterna, när jag fick lov till det. Det var förstås ganska svårt att läsa dem, eftersom det inte fanns många kopior av rullarna, och de var värdefulla. Så inläringen bestod vanligen av en person med ansvar för att läsa manuskriptet, medan andra lyssnade och skriva av det de hörde så gott de kunde.

Många av de saker jag hörde, läste, memorerade och skrev av verkade ha en resonans i mitt hjärta, men medan vi var i Egypten så kunde jag inte förstå varför det var så. Jag ”kände” bara av någon orsak att de var viktiga, men med min barnaktiga uppfattningsförmåga så kunde jag inte förstå varför, och jag kände senare igen, när jag var en tonåring, att min Far och mina andeguidar ledde mig fram till att undersöka de här delarna av de heliga skrifterna mer i detalj.

Mitt hjärta verkade dra mig i riktning mot ytterligare religiös förståelse, och jag övervägde inte direkt varför det var så förrän i den senare delen av tonåren. Jag älskade tanken på en Messias som skulle komma, och i början gällde den tanken bara

en Messias för judarna, snarare än för alla personer i mina tankar, eftersom det var det jag fick lära mig. Jag kunde inte ta till mig den verkliga betydelsen av vad en Messias skulle göra, eftersom det hade påverkats väldigt mycket av min far Josefs uppfattning om vem Messias skulle vara, och den roll Messias skulle ha.

Vid tiden då jag var 10 år så hade jag en stark förståelse av många av skrifterna och även av många människor och deras känslor. Min mor kände att jag var alltför minutiös och allvarlig ibland, och när jag berättade för henne att jag älskade att ta reda på de här sakerna, så blev hon lite förvirrad över varför jag gick upp så mycket i detta, men hon var nöjd med att jag följde mina egna önskningar. Min far Josef tillbringade ofta tid med mig och pratade om vad han visste från sin egen religiösa instruktion, och jag älskade tiden han tillbringade med att prata med mig om de här sakerna. Min mor var bekymrad över att han försökte pressa in mig på en väg som han själv lagt åt mig, men jag sade till henne att jag älskade att lära mig om de här sakerna, även om jag inte direkt tog min pappas entusiasm över tanken på att jag var Messias på allvar.

Det är helt enkelt inte den sorts ämne en 10-åring tänker särskilt mycket på. Ibland var min far Josef och jag oeniga, eftersom jag hade tydliga åsikter, även som 10 år gammal, och min känsliga natur och kärleken som utvecklades inom mig fick mig att attraheras av meddelandena om kärlek och förlåtelse. Jag hade också en känsla inom mig som jag ännu inte riktigt kunde identifiera, men senare visste jag att det var känslor som sade mig att jag på något vis stod i relation till och attraherades av allt material som tog upp Guds kärlek, mer än meddelandena om Messias.

Hur det kunde vara så visste jag inte, och var heller inte särskilt bekymrad över det, eftersom jag bara ville lära mig om det hela, och trodde förstås att alla texterna om Messias gällde en person som jag skulle träffa någon gång under min livstid, eftersom jag trodde att Messias skulle vara någon annan, men jag ville verkligen kunna veta vilken slags man han skulle vara. Daniels profetior tog upp mycket av min fars och min uppmärksamhet, och vi tillsammans med många andra judar på den tiden kände att vi levde i tiden då Messias skulle dyka upp.

Människor och känslor

Jag reflekterade ofta över hur människor verkade döma mig baserat på deras egna känslor, snarare än att kunna se den person jag verkligen var. Jag jämförde det med Gud, som kunde se personen utan känslor som baserades på negativa influenser, och ofta kunde jag titta på en person och undra vad Gud såg. Jag kände ofta bra känslor från folk, bara för att senare höra att de hade gjort omoraliska saker, och jag undrade över vilka känslor de hade inom sig som fick dem att agera eller ens tänka på det viset.

Jag tänkte också på hur människors liv skulle vara annorlunda, och många som var arga eller våldsamma hade lärt sig att bli sådana av sin omgivning. Jag undrade hur det skulle vara om mina

föräldrar inte hade några pengar, och sålt mig till slavery, eller om de hade grälat och slagits hela tiden, eller om de hade varit våldsamma mot mig, eller inte brytt sig om mig. Jag försatte mig i den ställning som människorna jag läste om, i Josefs ställning som såldes till slaveri, i Davids ställning som kung, i Jeremias ställning och senare, under min ungdom, i Hoseas ställning.

Jag kunde titta på en person jag inte kände, en person med ett lyte eller en sjukdom, och undra hur de kände i sitt hjärta, och hur svårt deras liv var, och hur det skulle kännas att leva deras liv istället för mitt. Jag förundrades över människans seghet i att hålla sig kvar i livet, och tackade alltid Gud för gåvorna och de relativt enkla omständigheter jag verkade ha fötts till. Jag undrade ifall jag hade fötts i en annan familj, hur jag skulle ha sett ut, om jag skulle ha känt mig som densamma inom mig, och jag slog fast att den yttre apparitionen helt skapades av materiella omgivningar, och den var därför inte viktig eftersom den så småningom kunde försvinna, och den inre apparitionen, som Gud ser, var det som behövde vårdas.

Det finns förstås mycket mer att samtala om, och det här meddelandet är redan ganska långt, så jag lämnar ämnet för den här gången, och talar i mitt nästa meddelande lite klarare om hur jag känner i mina relationer till mina föräldrar, familj och våra vänner.

Er bror Jesus